

ACT Svenska Kyrkan - Sammanfattande humanitär bedömning

Introduktion

De humanitära behoven som årligen analyseras i Sidas behovsbaserade humanitära analys (så kallad *Humanitarian Crisis Analysis/HCA*), styr Sidas allokering av humanitära medel. Den krisspecifika HCA:n bygger på kontinuerlig analys av respektive kris, vilket i sin tur bygger på stark fältnärvaro genom humanitära enhetens omfattande fältuppföljning samt genom humanitär och nexus/resiliens personal på 14 ambassader.

Den årliga humanitära allokeringen sker i enlighet med de fyra humanitära principerna och då i synnerhet *opartiskhetsprincipen*. Därmed ämnar Sida-HUM att säkerställa att humanitär allokering sker i enlighet med de *mest allvarliga behoven* i respektive humanitär kontext. Opartiskhetsprincipen betonar starkt denna grundpelare för humanitärt stöd; dvs att humanitära insatser prioriteras i enlighet med *allvarlighetsgraden*, vilket ter sig än viktigare idag då hela 40% av de humanitära behoven globalt saknar finansiering.

”Impartiality: Humanitarian action must be carried out on the basis of *needs alone*, giving *priority to the most urgent cases of distress* and making *no distinctions* on the basis of nationality, race, gender, religious belief, class or political opinions.”

Sidas behovsbaserade, årliga humanitära stöd utgör därmed grunden till Sidas humanitära verksamhet. Något som återkommande lyfts som gott - och alltmer unikt - humanitärt givarskap, då det humanitära stödet - i enlighet med Strategi för Sveriges humanitära bistånd genom Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) 2017-2020 - baseras uteslutande på humanitära behov, därmed frikopplat ekonomiska, politiska eller andra intressen.

Förutom det årliga behovsbaserade humanitära stödet, som utgör den absolut största delen av det humanitära anslaget, tilldelas stöd från det humanitära anslaget till även (i) fleråriga insatser, (ii) metodstöd, (iii) kapacitetshöjande stöd samt till (iv) RRM:er som hanteras av Sidas humanitära strategiska partners. Dessa fyra stödformer tilldelas därmed *inte* i enlighet med allvarlighetsgraden i respektive kontext. Fleråriga stöd syftar till att främja resiliens; dvs att adressera grundorsaker genom hållbara lösningar som med tiden minskar de humanitära behoven och därmed det humanitära biståndsberoendet. RRM-medel betalas ut i förskott till respektive organisation för att under året snabbt respondera mot plötsliga eller snabbt förvärrade humanitära kriser. Metod samt kapacitetshöjande stöd syftar till organisationsstärkande åtgärder och inbegriper därmed inte operationell respons.

Översynen av det humanitära strategiska partnerskapet

Översynen av humanitära strategiska partners har genomförts som ett led i Sidas arbete med *humanitär biståndseffektivitet*. Något som Sidas humanitära enhet tillsammans med ca 14 ambassader särskilt fokuserat på under gällande strategiperiod.

Några exempel på det omfattande förbättringsarbetet inbegriper bla; *humanitär fältuppföljning* (ca 100 projekt följs numera upp på projektnivå årligen av Sidas humanitära personal, framförallt i svårtillgängliga områden); *tidsenliga utbetalning* (2019 var det första året då 100% av humanitära beslutade medel var utbetalda till ca 20 humanitära

organisationer redan februari/mars), *tilldelning av humanitära medel i strikt enlighet med humanitära behov* (genom reviderad analysverktyg för de årliga humanitära krisanalyserna med tillhörande humanitära behovskartor, samt genom den globala allokeringsmodellen); *främjandet av resiliensinsatser* (genom att sedan 2017 avvara ca en halv miljard kronor för ca 30 resiliensinsatser); *stärkandet av den akuta humanitära responsen* (genom revidering av ramverket för RRMer) samt starkare *finansiell uppföljning* (bla genom 4 controllers varav en besitter en växeltjänst för starkare fältuppföljning). Sida har även gjort stora framsteg med inom *flexibel finansiering*, framförallt genom 3 finansieringsmekanismer; programbaserat stödet, oallokerat stöd samt RRM. Samt inom GB främjat arbetet med bla *givarharmoniserad rapportering*.

En central och naturlig del av arbetet med humanitär biståndseffektivitet är översynen av humanitära strategiska parter, som syftar till att säkerställa att det humanitära biståndet genomförs av de mest effektiva och relevanta aktörer som under pågående strategiperiod tydligt påvisat kapacitet att verka i enlighet med de humanitära behoven och i de svåra kontexter i vilka dessa behov uppstår.

Som underlag till Sida-HUM:s bedömning har erfarenheter från pågående strategiperiod (2017 – 2020) beaktats. Dessa erfarenheter reflekteras väl i följande analysprocesser som ämnat summera 4 års erfarenhet:

- 1) *Extern utvärdering* av internationell konsultfirma (ITAD, Juli 2020)
- 2) Bedömning av Sidas humanitära handläggare i Stockholm; denna bygger på erfarenheter och iakttagelser från sammanlagt över *300 projekt som besökts i fält under fyra år*, dvs under gällande strategiperiod (Mars – Juni 2020);
- 3) Bedömning av Sida humanitära fokalpunkter samt nexus-handläggare vid ca *14 ambassader*. Dvs ambassaderna för de länder som inbegrips i listan över de 15 största humanitära kriser (Mars – Juni 2020)
- 4) Analys av organisationens utfall i Sidas årliga behovsbaserade analys. Analysen är baserad på ca *60 krisanalyser* för gällande strategiperiod, dvs ca 15 krisanalyser per år.¹

I översynsprocessen inledde Sida även ett öppet förfarande för att möjliggöra för nya organisationer att bli partner till Sida-HUM. Prioritering har givits till organisationer med kapacitet att verka i områden allvarliga humanitära behov och samtidigt har kapacitet att verka i svårtillgängliga områden. Detta då det i dagsläget beräknas finnas från 6 – 10 miljoner människor i behov av humanitärt stöd, men som helt eller delvis saknar tillgång till assistans pga av den svåra tillträdesproblematiken. Två organisationer har kvalificerat sig till slutskedet av urvalsprocessen, vilken inbegriper Sidas humanitära personals *fältuppföljning på projektnivå i svåra humanitära kontexter*.

¹ <https://www.sida.se/Svenska/sa-fungerar-bistandet/olika-sorters-bistand/humanitart-bistand/sidas-humanitara-bistand/>

ACT Svenska kyrkan (Svk)

ACT Svenska kyrkan (Svk) är en del av ACT-alliansen som består av över 150 trosbaserade biståndsorganisationer över hela världen. Kyrkostyrelsen är Svk:s högsta beslutande organ och den internationella avdelningen finns vid Kyrkokansliet i Uppsala.

Svk bedriver inte någon egen humanitär verksamhet i fält, utan finansierar och samarbetar med partner i ACT-alliansen. Under den senaste avtalsperioden har Lutheran World Federation (LWF) varit den viktigaste samarbetspartnern, men insatser har också genomförts tillsammans med Danish Church Aid och Norwegian Church Aid samt andra ACT-medlemmar.

De flesta insatserna genomförs inom ramen för Svk:s flyktingprogram i Östra Afrika och insatserna har inriktats på verksamheter som psykosocialt stöd, försörjning, utbildning, aktiviteter för ungdomar och stöd till särskilt utsatta grupper, som till exempel äldre och personer med funktionsnedsättningar.

Under år 2020 har Svk erhållit medel från det humanitära anslaget till nio humanitära insatser, varav två är fleråriga insatser i Etiopien och Uganda. De ettåriga insatserna har i de flesta fall behövt stöd under flera år, t ex insatserna i Sydsudan, Kenya, Djibouti och Etiopien. De insatser som är nya för 2020 genomförs i Venezuela, Colombia och Irak. Svk har också fått stöd från Sida hum för att genomföra ett större treårigt metodprogram inom området psykosocialt stöd.

Den totala budgeten har uppgått till 58-84 mkr per år under avtalsperioden, vilket motsvarar mellan 1,6-1,8 procent av Sidas humanitära anslag.

Sidas totala stöd till Svk under 2019 uppgick till 225 MSEK, varav 76 MSEK från HUM. Svk är med andra ord en viktig partner till Sida inom många utvecklingskontexter. Exempelvis har Svk ett pågående ramavtal med CIVSAM 2018-2022 på över *en halv miljard svenska kronor; 575 MSEK*.

Summering av humanitära enhetens bedömning

I Svenska kyrkans ansökan till Sida har ett antal fördelar lyfts. Bland det faktum att organisationen är en del av ett internationellt nätverk som inkluderar många lokala partners. De religiösa samfundens betydelse i kriser är ofta stor och organisationer med religiös anknytning kan få tillträde till målgruppen pga tilliten till religiösa ledare. Människor kan därmed söka sig till religiösa samfund för hjälp men även för att stötta varandra under kriser. Svk har lyft sin roll gällande främjandet av lokal kapacitet och framförallt inom ramen för psykosocialt stöd.

Sida bedömer att Svenska kyrkans ansats är god och att samarbetet mellan Sida-Hum och SvK/Uppsala till stor del varit konstruktiv. Däremot inbegriper den humanitära verksamheten i sig ett antal brister som är av central betydelse för den humanitära responsens relevans och effektivitet. Beslutet att inte ingå nytt strategiskt humanitärt partnerskap under nästkommande strategiperiod grundas i huvudsak på en sammantagen bedömning av de fyra analysprocesserna som nämns ovan och som samtliga pekar på följande:

- A) att den resiliensinriktade verksamheten som bedrivs av SvKs samarbetsparter är i viss mån relevant, men brister återkommande i aspekter rörande *hållbarhet* och adressering av *grundorsaker*, vilka är de mest centrala delar i en resiliensinsats.
- B) att den humanitära verksamheten som bedrivs av SvK samarbetsparter inte i tillräckligt hög grad inriktas på de *största och mest allvarliga humanitära behoven*, vilket är det mest centrala i den humanitära responsen.
- C) att SvK:s egna mervärde bedöms begränsat i ljuset av ofta långa vidareförmedlingskedjor till andra organisationer över vilka SvK visar begränsad förmåga att säkra *kvalitetssäkring och uppföljning*.

Beträffande *resiliensorienterad* verksamhet (dvs insatser som syftar till att adressera *grundorsaker och genomdriva hållbara lösningar*) har SvKs verksamhet återkommande påvisat brister i att tydligt planera för och genomföra en *utfasningsplan eller sekvenserad "hand-over" till lokala aktörer*. Flyktingprogrammen i bla östra Afrika är ett exempel på detta. Resiliensinsatserna har heller inte bedrivits i geografiska områden med svåra humanitära behov. Genomgående är det svårt att se hur utfasning eller "hand over" är möjligt.

Den modellen (som utgår från att stöd ges även nästkommande år) är framförallt inte hållbar inom det humanitära anslaget då det med åren skulle inbegripa succesivt minskad flexibilitet att svara upp emot nya kriser, då en succesivt ökad del av anslaget skulle vara uppbundet flertalet år framåt. Som till exempel, har Sida-Hum under vissa tidpunkter haft svårt att finansiera akuta humanitära insatser, dvs det humanitära kärnuppdraget (tex evakuering/Aleppo 2016) från det årets anslag (kredit från nästkommande år fick då nyttjas) då medel var uppbundna i fleråriga avtal.

Därför viktigt att de fleråriga avtalen genom det humanitära anslaget ger tydligt och mätbart mervärde, dvs en rörelse från output till outcome, men även att de kan fasas ut efter 3 år till förmån av akuta humanitära insatser eller nya fleråriga resiliens insatser. Men den hållbarheten (som är ett grundkriterium för resiliensinsatser) har inte uppnåtts med SvKs verksamhet.

Men även gällande SvKs *respons till de mest allvarliga humanitära behoven*, framförallt i *svårtillgängliga områden* har påvisat svårigheter. SvK har därmed med åren erhållit succesivt mindre humanitärt stöd för de humanitära 1 års-stöden, som baseras på årliga krisanalyser och omfattande fältuppföljning. SvK är en av de organisationer som med åren sjunkit gällande humanitärt stöd i enlighet med den behovsbaserade analysen; både i termer av stöd till antal kriser men även i termer av volym.

Gällande volymen har stöd till SvK sjunkit från 59,9 MSEK 2018 till 53,9 MSEK 2020, men denna marginella sänkningen bör ses i ljuset av att flertalet andra aktörer ökat kraftigt under åren då de påvisat hög grad av flexibilitet att snabbt svara upp mot humanitära behov. Gällande antal kriser har SvK identifierats i den behovsbaserade årliga krisanalysen som relevant organisation i enbart åtta kriser 2018 och endast sex kriser (bortsett från ett redan

pågående flerårigt stöd) 2020. Totalt stöder Sida humanitär verksamhet i över 40 kriser, och denna begränsade omfattning, dvs stöd till verksamhet i enbart *sex av fyrtio kriser är unik för enbart ett få antal organisationer*.

Den låga tilldelningsgraden till SvK har den humanitära enheten genomgående sökt kompensera genom större andel i de icke-behovsbaserade komponenterna såsom en större RRM ram. Men även där har SvK visat bristande kapacitet att *snabbt svara upp mot akuta humanitära behov*.

RRM-ansökningarna inkommer i regel sent, dvs långt efter att den akuta responsfasen - som är i störst behov av just RRMer – är över. Pga av sena men även otydliga RRM ansökningar (i jämförelse med andra humanitära organisationer) har nästintill *en tredjedel av SvKs RRM ansökan fått avslag* (tre av nio RRM ansökningar) år 2019. Då de inte ansågs uppfylla de RRM-kriterier som finns etablerade i Sida-HUM:s riktlinjer. Därmed har SvK haft svårt att fullt nyttja sin RRM-ram. Exempelvis var en *ffärdedel av SvKs 2019 RRM ram outnyttjat vid årets slut*. (5 MSEK av 20 MSEK i 2019). Även dessa proportioner gällande RRMen är unikt låga i jämförelse med andra humanitära organisationer.

Den kanske än mer allvarliga effekten av ovan är att detta sin tur har lett till att andra humanitära strategiska partners, som de facto har haft humanitärt tillträde och operationell kapacitet att snabbt skala upp en respons till livräddande insatser, erhållit mindre stöd då medel varit uppbundet hos SvK, men som inte kunnat omsättas i operationell respons där behoven är som störst / mest allvarliga.

Även gällande *lokaliseringsperspektivet* har Sida Hum under åren återkommande lyft frågor som inte bedömts ha besvarats. Flera av SvKs medlemsorganisationer är i grunden utvecklingsaktörer som med tiden bygger kapacitet att verka i humanitära situationer. Men att bygga kapacitet hos lokala partners som främst arbetar med utvecklingsinsatser för att bli *"first responders"* i en ny eller eskalerande humanitär kris kräver inte enbart teknisk kunskap inom specifika sektorer utan snarare expertis i rent operationella komponenter såsom frågor gällande säkerhet, logistik och humanitära arkitekturen, såsom arbetet inom humanitära landteam och nationella kris och responsprocesser (HCT, HNO, HRP). Framförallt kräver den typen av kapacitetsuppbyggnad *närvaro i fält*, något som SvK inte har.

Lokaliseringsagendan bedöms bedrivas mer effektivt av andra organisationer som inte enbart förmedlar medel men också stödjer lokala aktörer med t ex kapacitetsbyggande, strategisk planering, säkerhetsarrangemang eller förhandlingsprocesser - på plats och genom befintliga samordningsstrukturer.

Gällande lokaliseringsagendan stöder Sida både lokala och nationella humanitära aktörer genom tex Country Based Pooled Funds (CBPF), som har ett lokaliseringsmål med tydligt kapacitetsstärkande komponenter i sin verksamhet samt stark närvaro i ca 18 humanitära kriser. Även organisationer som nås via SvK kan erhålla stöd genom Sidas omfattande stöd till CBPFen. Lutheran World Federation (LWF) och övriga av SvK:s humanitära partners erhåller tex stöd via de humanitära fonderna i ett flertal kontexter. Även ur ett effektivitetsperspektiv (finansiellt och operationellt) bedöms ett stöd genom givargemensamma landfonder mer adekvat då administrationskostnaden blir mindre. Än viktigare är landfondernas centrala del av den samordnade responsplanen (HRP) samt dess fysiska närhet till responsen, vilket möjliggör att de i realtid kan prioritera/omprioritera humanitära insatser baserat på den ständigt föränderliga behovsbilden.

En återkommande fråga som varit unik för samarbetet med just SvK är det starka fokus som lägga på den *processinriktade ansats*. Det är givetvis viktigt med *hur* en insats bedrivs, men Sida har återkommande påkallat vikten av att även tydligare redogöra för *vad* som exakt genomförs, och erbjuds målgruppen samt hur det kan mätas i termer av reella förbättringar i det dagliga. Den frågan har återkommit regelbundet i kommunikationen med SvK, senaste kommunikationen om detta kan läsas i Sidas återkoppling på ansökan 2020 (tex i mejlform 11 februari 2020). För Sidas humanitära enhet blir det processinriktade perspektivet problematisk när processen beskrivs som målet snarare än ett medel för att uppnå ett konkret och mätbart mål. Med andra ord är det svårt att tolka vad SvKs *egna insats* (gällande tex kapacitetshöjande insatser) de facto lett till i form av mätbara resultat i verksamheten.

Just otydligheten i vad exakt SvK skall genomföra eller bidra med har lett till högre grad av ansökan som avslås helt (tex Syrien 2020) eller att helt nya ansökan begärts efter långa diskussioner som förts (tex Venezuela och Mali).

Svårigheten med att tydliggöra insatsens exakta mål och fokus har även lett till svårigheter att i efterhand tydligt beskriva resultaten av verksamheten. Även detta har återkommande diskuterats med SvK, i synnerhet under de årliga årsmötena. Samt delgivits inom ramen för den årliga återkopplingen på årsrapporter (senast se återkoppling på årsrapporten 2018/mejl 2 augusti 2019). Brister med resultatbeskrivningen har försvårat för SvK att erhålla nya medel till befintliga insatser.

Ett konkret exempel är det fleråriga metodstödet för psykosocialt stöd. SvK har framhållit att psykosocialt stöd är ett "perspektiv" men Sida har genom åren haft svårt att se hur SvKs program som inkluderar detta perspektiv skiljer sig från annan humanitär verksamhet med standardiserade AAP komponenter. Även i den frågan har Sida inte fått tydlig återkoppling (senast ämnet diskuterades var under årsmötet 2019, se protokoll).

Frågan aktualiseras ytterligare då *påfallande många partners inom ACT varit svaga inom just psykosocialt stöd* och därför oklart vad SvKs metodstöd för psykosocialt åstadkommit för resultat och vad detta fokus betyder för den operationella verksamheten.

Detta gäller även i frågor kring integrering av *jämställdhet*, där SvK sökt att höja kompetensen genom "kurser" och "dialog" med bla regionala flyktingrådgivare. Även här har dessa medel för att uppnå målen snarare setts som mål i sig, då resultatet av den kapacitetshöjande verksamheten inte kunnat påvisas i termer av mätbara resultat för den drabbade befolkningen. Snarare mätts i antal kurser och träningar för tex regionala rådgivare.

Flera insatser fokuserar i ansökan särskilt på behov hos personer med *funktionsnedsättningar*, t.ex vad gäller undervisning eller försörjning. Men i praktiken t ex projektet i Afar visar det sig att det behövs en mycket mer omfattande och mångbottnad ansats för att i det här fallet ge ett reellt operationellt stöd till UNHCR i frågan och för att kvalitetssäkra insatserna från ett funktionsnedsättningsperspektiv. I Etiopien fanns tom denna kapacitet hos den genomförande partnern men denna kom inte till nytta i just projektet i Afar som Sida gav stöd till genom SvK. Det är ett intressant exempel i frågan om just ansvar, kvalitetssäkring och mervärde.

Sida och SvK har under de senaste åren haft en löpande diskussion om ovanstående frågor, vilket är tydligt i protokoll från samtliga årsmöten och från den löpande dialogen. Medarbetare från Sidas humanitära enhet har i en intern översyn identifierat de organisationer

som enheten - efter 4 års samarbete och ca 300 projektuppföljningsresor i fält - bedöms som mest och minst relevanta för strategiskt partnerskap inför den dya strategiperioden 2021 - 2025. SvK bedömdes vara i kategorin vara *minst relevant för fortsatt strategiskt partnerskap* för den humanitära verksamheten.

Summering av Bedömning humanitära och nexus kollegor från fältet (14 ambassader)

Under perioden 2017 – 2019 har sidas humanitära medarbetare både i Stockholm och i fält kontinuerligt analyserat den humanitära kontexten i fält och även organisationers operationella responskapacitet. Fältkollegorna som arbetar på ca 14 ambassader har en god bild av de ständigt föränderliga humanitära behoven då även de reser frekvent ute i landets humanitära regioner. Inför nästkommande strategiperiod 2021-2025 ombads Sidas humanitära fältkollegor i en särskild övning att summera 4 års erfarenheter bakåt i tiden genom att reflektera över samtliga strategiska partners styrkor och brister i syfte att blicka framåt genom att identifiera de 10 organisationer som rekommenderas för fortsatthumanitärt strategiskt partnerskap. I diskussionen deltog ca 14 ambassader och SvKs verksamhet sågs inte som prioriterad av dessa ambassader - dvs i just den humanitära kontexten. Av de 9 ambassader som sedan delgav skriftliga svar, gav *ingen ambassad* SvK som organisation för fortsatt strategiskt humanitärt partnerskap.

Summering ur ett Controllerperspektiv

Svk har inom avtalet med Sidas humanitära enhet vidareförmedlat majoriteten av medel genom ACT Alliance och dess nätverk av implementerande partnerorganisationer. Medel som inte vidareförmedlas av SvK avser bland annat personal och administrationskostnader. För att kedjan av vidareförmedlande organisationer ska vara ändamålsenlig är det av stor vikt att samtliga har gedigna system för att bedöma och följa upp sina respektive efterföljande led, bl.a. gällande rutiner och processer för intern styrning och kontroll. Givetvis är denna bedömning och uppföljning mycket viktig för hantering och reducering av de höga korruptionsrisker som ofta föreligger. Varje led förutsätts även ha en god kunskap om gällande avtalsvillkor.

Svk kvalitetssäkrande roll är central för att tillse hög kvalité på vidareförmedling inom avtalet och för att uppnå avsett mervärde. Det har under avtalets gång inte varit tydligt för Sida-HUM på vilket sätt SvK bidragit med det mervärde som förväntas vad gäller vidareförmedling. Sidas Humanitära enhet har under avtalet identifierat behov av att närmare följa upp exempelvis frågeställningar kring den finansiella rapporteringen samt diskuterat utvecklingen av personalkostnader på kansliet i Uppsala. Uppföljning av detta har tagit resurser i anspråk för Sidas Humanitära enhet. (Se exempelvis mötesanteckningar från möte 31 januari 2018 samt ISK-granskningen av KPMG 2018.)

Summering av slutsatser om SvK i ITAD:s bedömning

Översynen påbörjades redan 2019 då en större utvärdering av nuvarande partners (samt fem potentiella nya partners) påbörjades. Utvärderingsteamet har gjort en komparativ analys av

flertalet humanitära organisationers arbete i fält – dvs i samma område och därmed med samma förutsättningar och svårigheter, utmed 4 områden; ”relevance, effectiveness, efficiency and connectedness” med 11 delområden. Utvärderarna har besökt Sydsudan, Somalia och DRK. Besök i Afghanistan och CAR ställdes in p.g.a. av Covid 19. Därutöver har utvärderingsteamet gjort 132 intervjuer samt analyserat 581 dokument.

Konsulterna som upphandlats för att genomföra den externa utvärderingen av Sidas strategiska humanitära partners noterade att Svk:s katalytiska stöd har lett till att kvaliteten höjts i vissa tjänster som LWF tillhandahållit och att LWF sedan kunnat utvecklas vidare utifrån Svk:s bidrag i nutrition och psykosocialt stöd. Behovsbedömningar – som är en central del av det humanitära arbetet i syfte att säkerställa att den humanitära verksamheten bedrivs i enlighet med allvarlighetsgraden - ansågs inte göras på ett systematiskt sätt även om viss hänsyn tagits till sårbarhet.

Konsulterna tydliggjorde även att Svk hade problem att följa resultat och identifiera lärdomar från dessa (dvs i förbättringssyfte). Svk påvisade även brister inom ramen för samordning av den humanitära verksamheten, även detta en grundpelare i den humanitära verksamheten. Konsulternas slutsats var att just LWF har god kompetens inom nexus, men inte i svåra humanitära miljöer, vilket är det humanitära kärnmandatet. I det senare kunde ingen verksamhet påvisas.

Dessutom behövde just Svk:s mervärde bli tydligare och deras bidrag specificeras. Svk:s avsaknad av fältpersonal leder till att Svk ingår partnerskap med internationella NGO:er, vilket enligt utvärderarna inte leder till kostnadsineffektivt. Slutsatsen var att Sida i sin bedömning behöver avgöra mervärdet av att finansiera LWF eller andra ACT medlemmar via Svk eller om den finansiering som görs via andra källor, som exempelvis de humanitära fonderna som ger bättre effektivitet och kostnadseffektivitet.

Summering

Som ovan nämnt har underlag till Sida-HUM:s bedömning i synnerhet tagit följande i beaktan:

- 1) *Extern utvärdering* av internationell konsultfirma (ITAD, Juli 2020)
- 2) Bedömning av Sidas humanitära handläggare i Stockholm; denna bygger på erfarenheter och iakttagelser från sammanlagt över 300 projekt som besökts i fält under fyra år, dvs under gällande strategiperiod;
- 3) Bedömning av Sida humanitära fokalpunkter samt nexus-handläggare vid ca 14 ambassader. Dvs ambassaderna för de länder som inbegrips i listan över de 15 största humanitära kriser;
- 4) Analys av organisationens utfall i Sidas årliga behovsbaserade analys. Analysen är baserad på ca 60 krisanalyser för gällande strategiperiod, dvs ca 15 krisanalyser per år.²

Ett nytt 5 årigt humanitärt strategiskt partnerskap kommer inte inledas med de organisationer som visat påtagliga svagheter i 2 eller fler av ovan bedömningsprocesser. Svk har kommit ut som en av få organisationer med låga omdömen i samtliga 4 bedömningsprocesser.

² <https://www.sida.se/Svenska/sa-fungerar-bistandet/olika-sorters-bistand/humanitart-bistand/sidas-humanitara-bistand/>

Diskussion kring möjlig till förlängning av befintligt avtal, möjligheter till stöd genom andra strategier samt möjligheter att söka nytt humanitärt strategiskt partnerskap med Sida 2025, sker på Årsmötet 31 Aug 2020.